FIGURI DE MARI FOTBALIȘTI

Sandrino MAZZOLA

Născut la Torino la 8 noiembrie 1942.

În septembrie 1955 este legitimat la Internazionale dar după numai un an părăsește această echipă, optînd pentru o alta de categorie inferioară, A. C. Milanese.

În august 1957 revine la Internazionale la care în mai 1961 joacă primul meci în echipa I.

În 1962 devine titular al lui Inter iar un an mai tîrziu este selecționat în reprezentativa secundă și puțin după aceea în cea primă a Italiei.

Nume de mare rezonanță în fotbalul mondial. După meciul Vasas—Internazionale din cadrul Cupei campionilor europeni de la Budapesta, Omar Sivori spunea: „Sandrino este la ora actuală cel mai mare înaintaș central din lume". *Capodopere ale genului vor rămîne cele două goluri înscrise atunci de Mazzola, la care el a „cumulat" și sarcina de pregătire a lor și pe aceea de finalizare. Continuator al unei tradiții de familie în care fotbalul este la loc de cinste, Sandro Mazzola reprezintă prezentul, în vreme ce tatăl său, Valentino, și fratele mai mic, Ferruccio, sînt trecutul și respectiv viitorul fotbalului italian.*

Debutul lui Mazzola în prima echipă a lui Internazionale s-a produs în ediția 1962—63 a campionatului. Mai întîi alternînd pe același post cu faimosul Maschio (el în jocurile de-acasă, Maschio în cele din deplasare) pentru ca în scurt timp să devină inamovibilul titular care este și astăzi, folosit cu același mare succes și ca atacant de sprijin și ca vîrf de atac, după cum o cer necesitățile tactice de moment ale echipei.

Debutează în echipa națională secundă, odată cu Armando Picchi, în martie 1963 contra reprezentativei similare a Bulgariei, pentru ca două luni mai tîrziu să fie titularizat în prima echipă a țării, contra Braziliei lui Pele, pe care Italia o învinge cu 3—0 fiind și autorul unuia dintre golurile înscrise.

Din acest moment, pentru Sandrino începe o carieră fulminantă exprimată prin numeroase selecționări în echipa națională, prin cele trei titluri de campion cîștigate cu Inter (1963, 1965 și 1966) ca și cele două ediții ale Cupei campionilor europeni și apoi a Cupei intercontinentale (1964 și 1965), precum și a titlului de golgeter al campionatului Italiei (ediția 1964—65) împreună cu Orlando de la Fiorentina.

Absolvind între timp liceul comercial, obține și diploma de contabil, lucru pe care avea să-l facă ceva mai tîrziu și fratele său, Ferruccio. Se căsătorește și are imediat un copil, o fetiță, căreia în memoria tatălui lui (mort în accidentul de avion din 1949), îi dă numele Valentina; cea de-a patra membră a familiei lui Sandro Mazzola se numește Italia și este numai cu un an mai mică decît Valentina. Sandrino este un exemplar soț și tată, iubindu-și familia mai mult de cît orice. De altfel, el își împarte tot timpul între antrenamente, jocuri și familie. Într-atît de mult își iubește familia încît deseori primește invoiri speciale pentru a-și putea petrece o zi-două în sînul ei, la locuința lor din orașul Monza.

Pentru comportarea sa exemplară de pe teren (nu a fost nici odată eliminat) ca și din viața de toate zilele Sandro Mazzola a devenit idolul întregii Italii sportive. Mărturie în acest sens sînt zecile de scrisori pe care le primește zilnic și prin care i se cere un răspuns, un autograf, un tricou-amintire. Sînt oameni care îl anunță că au dat numele lui fiului lor nou-născut, alții îl invită ca martor la cununia civilă sau să-și petreacă concediul la ei. În prezent un compozitor și textier intenționează să scrie o melodie pe care să i-o dedice.

Acesta este Mazzola-omul și Mazzola-jucătorul, căruia fratele său, în prezent jucător la Venezia, îi calcă pe urme. Și pentru că am început sumara prezentare a lui Sandro Mazzola prin declarația celebrului Sivori, să o încheiem tot printr-o declarație a nu mai puțin celebrului Helenio Herrera: „Mazzola a devenit reprezentantul cel mai tipic din Italia al noii generații și unul dintre cei mai buni jucători din lume; mai ales pentru că rolul său este în sectorul unde jocul devine cel mai dificil, adică la 20 de metri de poarta adversă unde, prin viteza și clasa sa, constituie un permanent pericol. Astăzi nu se poate imagina o reprezentativă a Italiei fără Mazzola". *Este aceasta o confirmare a previziunii pe care i-a făcut-o Puskaș după finala C.C.E. de la Viena, Internazionale — Real Madrid (3—1) cînd, bătîndu-l amical pe umăr, sedus de clasa arătată de Sandrino, i-a spus:* „Băiete, vei face o mare carieră, pentru că în vinele tale în loc de sînge curg goluri".

L. TONCU

● *Bobby Robson*, fostul internațional englez de la echipa *Fulham*, în vîrstă de 34 ani a plecat în Canada unde va funcționa ca antrenor la *Vancouver*.

● Supărat pe unii din jucătorii săi, care aleargă enorm într-un meci dar fără să intre de prea multe ori în posesia mingii, antrenorul echipei franceze *Ol. Marseille*, *Domergue*, a declarat: *„la sfîrșitul campionatului ei vor avea crampoanele și talpa ghetelor complet tocite în vreme ce partea de de-asupra va rămîne ca și nouă".*

● Luna viitoare, mai precis la 21 iunie, reprezentativa Ungariei va susține o întîlnire amicală cu echipa franceză de primă categorie, *Valenciennes*, pe terenul acesteia din urmă.

● *Carlos Zeni*, unul dintre conducătorii lui *Penarol*, care a fost recent în Italia, a anunțat la înapoiere la *Montevideo* că a primit o ofertă de la o echipă italiană pentru achiziționarea lui Pedro Rocha în schimbul sumei de peste un milion dolari. El a mai adăugat că atunci cînd în *Italia* se vor deschide granițele pentru jucătorii străini, cluburile italiene ar dori să angajeze alți fotbaliști din Uruguay ca: Spencer, Forlan, Lezcano etc.

● Pentru că s-a considerat că nu va putea duce la bun sfîrșit noile măsuri pe care clubul englez *West Bromwich Albion* înțelege să le adopte în viitor, antrenorul *Jimmy Hogan* a fost eliberat din funcție.

● Dintre cele 92 echipe profesioniste engleze care compun cele patru divizii, numai Manchester United, campioana primei categorii, a reușit în această stagiune să nu piardă nici un meci pe teren propriu.

● Primii jucători sancționați în fotbalul american sînt englezul *Barry Rowan* și iugoslavul *Vidinici*. Primul, fiind eliminat de pe teren, a primit o amendă de 100 dolari iar cel de-al doilea numai 75 dolari.

● S-a calculat că la două derbiuri, Manchester United — West Ham și Celtic — Rangers care au decis echipele campioane ale Angliei și Scoției, a existat posibilitatea ca un spectator la 1200 și respectiv la 778 să fie rănit sau arestat. Într-atît de multe incidente și arestări au fost la aceste meciuri!

● Argentinianul *Nestor Combin* — care a făcut un sezon excepțional la *F. C. Torino* — după ce în anii precedenți nu dăduse satisfacție nici la *Juventus* și mai apoi nici la *Varese*, a primit o tentantă ofertă de la fostul său club francez de la care a fost transferat anii trecuți în *Italia*, *F. C. Lyon*.

● *Sivori* a fost suspendat din nou; de data aceasta pe trei etape întrucît a fost eliminat de pe teren cu 10 minute înaintea terminării meciului echipei sale Napoli cu Internazionale în momentul cînd echipa sa conducea cu 1—0. Indignat de această hotărîre a federației un fanatic suporter a telefonat poliției din *Roma* anunțînd-o: „pentru că l-au suspendat pe *Sivori*, o bombă cu explozie întîrziată a fost montată în localul federației și peste cîteva momente va exploda". Alarmată, poliția a sesizat celelalte autorități care după ce au cercetat cu atenție toate ungherele localului și-au dat seama că n-a fost decît o farsă.

● Cu meciul jucat recent cu *Franța*, reprezentativa *Uniunii Sovietice* a ajuns la cea de-a 112-a întîlnire internațională în ultimii 15 ani. Din acestea ea a cîștigat 66, a terminat la egalitate 24 și 20 le-a pierdut.

MOZAIC

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ÎNAINTE DE FINAL

Orizontal: 1) Susținător al liderului — Marchează rezultatele din paranteză și prilejul ultimelor sfaturi. 2) A marcat mai multe goluri pentru Farul, în etapele recente ... — ... lar acesta a înscris 3 goluri pentru ieșeni într-o singură etapă. 3) Ghimpoși — Arbitrul meciului Progresul — Jiul din etapa a XXIII-a. 4) ...de Barbu, cîntăreață de operă — Dinamica de pe teren; imprimă plictiseala sau antrenul în tribune — ... — doi. 5) Etapă — Servește! — Jucător la Metalul Hunedoara. 6) Nume grecesc — Rezultatul meciului Steaua—Rapid — Cui. 7) Cei ce dau totul pe teren — ...Mihăilescu, arbitru de fotbal — Inițială clujeană, performera a etapei a XXIV-a. 8) Haină de ceremonie — Fundaș al C.S.M.S.-ului. 9) Soare — Jumătate din Cluj! — Punct culminant — Nu trebuie să atingă mingea. 10) Echipă din Haga — Autorul celor două goluri ale clujenilor în meciul cu Rapid — Pe mine — Franciscc, mai pe scurt. 11) Antrenorul băcăuanilor — Cea a Stelei, în meciul cu Rapid, a fost punctul forte al echipei (pl.) 12) Apă amestecată cu gheață — Nichel — Din India. 13) Rapid în clasament — Înaintaș al Progresului — 2 de la CAMT! 14) Declin (fig) — Îndemnul din tribune.

Vertical: 1) Fundaș al studenților timișoreni — Înaintaș dinamovist, a marcat recent două goluri în meciul cu Farul și unul în poarta Progresului. 2) Fundaș central al stegarilor — Învingători la scor ai bașovenilor, rămași totuși în zona periculoasă. 3) A marcat golul de onoare al timișorenilor în meciul din Dealul Copoului ... — ... lar acesta a înscris pentru Progresul în meciul cu Jiul. 4) Echipă din Deva — Apără buturile dinamoviștilor bucureșteni — Localitate în Franța. 5) Rivali, în ipostaza durităților — Jucător arădean, a deschis scorul în meciul de la Timișoara — Fire de rafie! 6) 1—1 — Oraș antic pe Eufrat — Apărător al liderului. 7) Scandiu — Face legătura — Echipă bucureșteană — Se întonează la meciurile inter-țări. 8) Autorul punctului piteștean în meciul de la Brașov — Nu a rezistat pe teren propriu în meciul cu Fiorentina (Pronosport, 28 mai 1967) — Armăsar dobrogean. 9) Plan fără... coadă! — Lichid gras — Alintare... Apolzan. 10) Învinsă pe teren propriu de Progresul în etapa a XXII-a — Marcă de scuter. 11) Formă socialistă de producție în comun — A înscris din volé unicul punct al Jiului în meciul cu U.T.A. (etapa a XXII-a). 12) Fluviu ce se varsă în golful Botnic — Publicație periodică — Posezi. 13) Cuburi ale hazardului — Produs textil. 14) Durata unui campionat — Jucător la Dinamo Victoria — Infinitiv a la... Răducanu—Creiniceanu (etapa a XXIV-a).

Cuvinte mai puțin cunoscute: SEES, IVA, UME.

G. C.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	R	A	P	I	D	I	S	T	■	D	A	U	J	A
2	D	L	O	G	U	■	C	U	P	E	R	M	A	N
3	T	E	R	O	S	I	■	R	I	T	H	E	R	A
4	A	C	A	■	E	M	I	S	C	A	R	E	■	U
5	R	U	N	D	A	■	I	A	■	U	L	A	R	U
6	U	■	I	A	N	I	■	N	U	L	■	N	I	T
7	■	A	C	T	I	V	I	■	L	U	L	U	■	U
8	F	R	A	C	■	A	U	R	E	L	I	A	N	■
9	R	A	■	U	J	■	■	I	■	B	R	A	T	■
10	A	D	O	■	A	D	A	M	■	M	A	■	F	R
11	T	E	A	S	C	A	■	A	P	A	R	A	R	E
12	I	N	I	E	■	N	I	■	I	N	D	I	A	N
13	L	I	D	E	R	■	M	A	T	E	I	■	M	C
14	A	■	A	S	F	I	N	T	I	T	■	H	A	I

„MĂ NUMESC EUSEBIO" (XV)

Tînărul jucător mozambican Eusebio este adus la Lisabona de clubul Benfica unde cunoaște o ascensiune rapidă, ajungînd în scurt timp una din stelele fotbalului european. Cu Benfica cîștigă numeroase meciuri internaționale, iar cu echipa reprezentativă portugheză participă la competiții de mare prestigiu. În scurt timp, este denumit „Pele al Portugaliei".

Jocul echipei Benfica s-a ridicat la nivelul unei exhibiții practicate de marile formații europene. Am avut o superioritate evidentă în fața adversarilor noștri și, în plus, am mai înscris două goluri. Echipa s-a întrecut pe sine. Eu am jucat ca în zilele mele de glorie, însă n-am marcat nici un gol.

A fost o zi fericită. Pentru noi și pentru colonia portugheză care jubila. Faptul că am putut aduce clipe de fericire miilor de portughezi, a demonstrat că n-au fost zadarnice eforturile care le-am depus în joc.

PERICOL DE RĂPIRE?

Despre șederea noastră în Venezuela am mai amintit. De la Caracas mai am și o altă amintire. Cînd am sosit acolo, în țară domnea neliniștea și nesiguranța. Locuitorii erau atacați de oameni înarmați. Aș putea zice, că în fiecare zi, în fiecare ceas, se ajungea la spargeri și crime. Cîteodată acestea se comiteau cu colaborarea agenților de poliție, care mai tîrziu erau scoși din cadrele poliției.

Am fost martorii unor scene sălbatice, petrecute chiar și pe treptele hotelului nostru: peste tot se trăgea cu pistoalele, ca în vestul sălbatic.

La sosire, ni s-a atras atenția că, de îndată ce se întunecă, să nu ieșim din hotel. Despre toate cazurile de atacuri armate, care nu conteneau, eram informați din ziare, prin radio și televiziune.

Plecam de la hotel numai în grup, chiar și ziua. Pînă la urmă, am primit ordin să nu folosim liftul nici în grup, deoarece erau în el persoane necunoscute nouă.

Situația a ajuns atît de serioasă, încît a trebuit să întrerupem două antrenamente pe stadionul olimpic din orașul universitar, deoarece ne amenința schimbul de focuri de revolver dintre studenți și poliție.

La primul meci cu Atletico Madrid, pauza dintre reprize a durat circa o jumătate de oră. Terenul de joc a fost invadat de spectatorii înspăimîntați de avalanșa de pietre aruncată din orașul universitar. Însă, momentele cele mai dificile, au venit după ce conducătorului delegației noastre i s-a făcut cunoscut telefonic că se pregătește răpirea unuia dintre jucători. A mea sau a lui Costa Perreira. Cu toate măsurile de siguranță, se presupunea că „ei" vor fi în stare să traducă în fapt aceste amenințări.

Ne-am adus aminte de răpirea senzațională a lui Di Stefano. Era deci normal ca eu și Costa Perreira să fim păziți cu cea mai mare strășnicie. Măsurile de siguranță au mers atît de departe, încît nu aveam voie să deschidem ușa camerelor noastre decît acelor persoane a căror identitate era stabilită cu cea mai mare precizie.

Cu toate acestea, am ieșit să ne îndeplinim obligațiile fotbalistice și să ducem o viață normală fără ca să ni se întîmple vre-o neplăcere.

CĂSĂTORIA CU FLORA

Chiar dacă, după părerea generală, se recomandă ca un fotbalist profesionist să fie căsătorit, eu nu mă prea grăbeam cu căsătoria înainte de expirarea contractului cu Benfica.

Dar, după reîntoarcerea din America de Sud nici nu mi-am desfăcut bagajele. Mi-am scos doar echipamentul — fiindcă aveam alte planuri. Mă aștepta orașul meu natal, Laurenço Marques, și un concediu binemeritat alături de mama, Flora și prieteni.

Primele zile le-am petrecut plimbîndu-mă prin locurile copilăriei mele. Am umblat în lung și în lat în cartierul băștinașilor, am vizitat școala veche, trăgeam cu nesaț aer în piept pe terenul de fotbal, acum părăsit, unde pentru prima oară am lovit mingea de cîrpă, mi-am adus aminte de toate evenimentele deosebite ale copilăriei mele.

Am depășit însă repede momentele de sentimentalism și am acordat toată atenția prietenilor mei.

Apoi, au venit acele „patuscadas", pic-nicuri cu o gamă variată de mîncăruri și băuturi, preparate africane, care îmi plăceau atît de mult: raci de mare, scoici sau cocosei, așa cum îi prepară kafrii, după o rețetă a lor. Acum, mîncam după pofta inimii, știind că la Lisabona mă așteaptă un regim sever, care face parte din viața fiecărui fotbalist. Pe scurt, foloseam cît mai plăcut cele cîteva zile de care dispuneam la discreție.

Flora era tot timpul cu mine, ne plimbam împreună, ne povesteam tot felul de lucruri. Pînă într-o zi, cînd la un pic-nic, i-am vorbit iar despre căsătorie.

Am întrebat-o din nou, ca în urmă cu doi ani:

— Flora, vrei să te căsătorești cu mine?

De data aceasta n-a mai rîs.

— Vorbești serios? Ești sigur că dorești cu adevărat acest lucru?

Nu puneam la îndoială nici un moment sentimentele mele față de Flora, pe care i le-am expus de atîtea ori. În continuarea discuției, am început să ne „clădim castele".

Cînd Flora a intrat în concediu, am petrecut cele mai frumoase clipe din viața noastră. Plaja ne aștepta în fiecare dimineață. După masă și seara, eram din nou împreună. Ne duceam să dansăm, făceam vizite la prieteni, altădată petreceam seara la mătușile Florei. Nu ne plictiseam